

[Glønborg]

FN-systemet er en sådan oversigt over alt, hvad der er foregået, om der ikke er en lille smule tvivl, som i dette tilfælde burde komme direktør Volfing til gode, en mand, som har tjent systemet vel igennem mange år.

Føler udenrigsministeren, at det er fairplay at møde denne mand, som nu er placeret på en særdeles vanskelig position, med en så indædt mistro, som vi har oplevet her?

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for hans bidrag til at udvide området for straffri ytringer og derefter stille et spørgsmål til ministeren.

Når ministeren siger, at Ole Volfing har misbrugt sin stilling til at skaffe sig en fordel – sådan forstod jeg ministeren – er det jo nærmest beskrivelsen af gerningsindholdet i underslæb, og jeg vil derfor spørge ministeren, om han også mener, at Ole Volfing har forsæt – det kræves der jo også for, at noget er strafbart – til at begå en forbrydelse, som ministeren har beskrevet som misbrug af stilling til at skaffe sig en fordel. Tidligere har ministeren jo også nærmest sagt, at Volfing har taget af kassen, og jeg vil også gerne spørge, om ministeren på det område mener, at der har foreligget et forsæt til at skuffe i et retsforhold eller påføre nogen et økonomisk tab.

Hvis ministeren svarer bekræftende, vil jeg gerne spørge, om ministeren vil gentage disse ting uden for salen.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for svaret. Jeg har forstået det sådan – det har jeg ingen grund til at betvivle – at udenrigsministeren har været i god tro, da bilagene, aktstykkerne, blev forelagt Finansudvalget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er hans vurdering, at ingen i Udenrigsministeriet har haft noget kendskab til, at midlerne blev anvendt i en anden forbindelse end den, der fremgik af de bilag til Finansudvalget.

Skrumsager Skau (V):

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål til ministeren på grundlag af den diskussion, der har været. Finder ministeren det acceptabelt, hvis en international organisation som FN lader det indgå som et led i en aftale om ophør af ansæt-

telse, at en dansk statsborger fraskriver sig sin grundlovssikrede ret til at gå til en dansk domstol? Og tror ministeren, at en retssag i Danmark kan få FN til at frigive de oplysninger om direktør Volfings adfærd, hvis der er tale om en retssag, som han anlægger?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Glønborg har ret i, at FN er et stort system, og derfor er det rigtigste at gøre i den slags sager at gå til toppen. Det har jeg gjort. Jeg er gået til generalsekretæren, og vi har hans ord for, at intet skal forhindre hr. Volfing i at anlægge sag. Hvad mere kan man så ønske sig?

Om hr. Volfing har fået fairplay? Ja, det mener jeg, for han var den, der administrerede systemet. Han var den i Flygtningehøjkommissariatet, der vidste, hvordan konstruktionen var etableret, hvor pengene kom fra. Det var ham, der vidste, at skiftende danske udenrigsministre ansøgte om penge, der blev brugt til noget andet, end ministrene fortalte Finansudvalget.

Derfor har jeg sådan set også dermed givet svar på det, hr. Skrumsager Skau er inde på i sit første spørgsmål. Det er helt uacceptabelt, hvis en organisation som FN i en sådan forbindelse – når man skal skille sig af med en medarbejder – prøver at binde denne medarbejder op på en aftale, som forhindrer ham i at gå til retten i sit hjemland. Det er hans grundlovssikrede ret at gøre det, og det er den ret, jeg opfordrer ham til at benytte sig af.

Hr. Leif Hermann vil have mig til at kvalificere mine udtalelser. Det vil jeg ikke gøre her, for det må være rettens afgørelse, hvorvidt der har været tale om forsæt og andre ting. Jeg har formuleret mig skarpt, og det er for at give hr. Volfing det bedst mulige udgangspunkt for at føre en retssag mod mig. Jeg tror ikke, at der efter mine udtalelser her i dag er nogen som helst tvivl om, hvordan jeg ser på hans handlemåde.

Når hr. Erik B. Smith spørger, om det er min vurdering, at ingen i Udenrigsministeriet har vidst, at de penge gik til noget andet, må jeg efter mit allerbedste skøn sige ja, for de mennesker, som direktør Volfing angiveligt har talt med, og som har skrevet under på disse mystiske dokumenter, der pludselig begyndte at dukke op udefra, da denne sag begyndte at rulle, er desværre døde. Derfor er der ikke andre tilbage i dag end hr. Volfing, som selv har sidet og administreret denne ordening. Og derfor